

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

6. De consilio Iudæorum contra Christum habito.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](#)

phetiarum inuolucris prædicta fuerant, erat compleatus? Quanto gaudio exultarit *virgines ad currendum viam suam.* Viam, in quam, passionis ac crucis, ad quam decurrentiam exultabundus in terras descendit è sinu Patris è dubio procul multo maiore alacritate & gaudio, quam ullus sanctorum Martyrum, quantumuis feruentium, ad tormenta pro ipso perferenda anhelarit? Renoua & tu desiderium propositumque patienter, libenter, gaudenter omnia, quantumuis molesta, aspera, sensualitati, propriæ existimationi, immò ipsis etiam naturæ omnimodo contraria de paterna Dei manu acceptandi, maximè instante occasione tale quid patiendi.

VI;

De consilio Iudeorum contra Christum habito. Matth. 26.

I. **C**hristus clarè intuens inuidiam, malignitatem, rabiemque in necem suam conspirantium, proditorum Iudæ animum, totumque instantis passionis successum, iterum præmonuit discipulos, inquiens, *Sciatis quia*

Matt. 26.

quia post biduum pascha fiet, & filius hominus tradetur ut crucifigatur, idque ut ostenderet se iponte, non coacte mori, ex paterno amore, erga discipulos quidem, ne inopinata eius in manus hostium traditione nimium turbarentur, & quasi non posset euadere, scandalizarentur; erga nos vero, ut pluris tantam dignationem eius, se utro ad mortem crucis offerentis, aestimaremus, & vehementius eundem redamremus, ad maiorem nobis in celo gloriam promerendam. His expensis, potest excitari compassio, amor, resignatio.

II. Principes sacerdotum & seniores populi in atrio Caiphæ congregati, consilium inierunt, de Christo dolο capiendo; & quo loco, tempore, oportunitate, absque seditione populi, eum ceu Prophetam magnum, & Messiam suspicientis, magnique aestimantis id posset executioni mandari. iuxta illud Psalmistæ: *In eo dum conuenirent simul aduersum me, accipere animam meam consiliarijunt:* Et iterum: *Dixerunt inimici mei, & qui custodiebant animam meam, consilium fecerunt in unum, dicentes: Deum dereliquit eum, persequimini & comprehendere eum.* Quorum *Gen. 3576.*

N. 4. t. vii.

Gen. 37.

typum gessere olim fratres Iosephi (vt Christi Iosephus) qui cum ad se venientem aspicientes, inuidia stimulante de nece ei inferenda deliberantes dicebant: *Ecce somniator venit, venite occidamus eum.* Et tunc apparebit quid illi profint somnia sua. O quanta veri nostri Iosephi innocentia, quanta benignitas, quanta charitas, qui dum infensissimi sui hostes sibi innocentissimo probrosam mortem machinantur, vicissim illis profusione sanguinis sui paratissimus est promereri ~~eterna~~ amorem viram! O quoties idem benignissimus Dominus noster, dum peccatores infandis sceleribus illum offendere nefariè parant, ipse ex merâ misericordia sua statuit mirè illos ad se reducere, & ad eximiam sanctitatem euehere? agnosce similem eius erga te benignitatem, sic te gravitudo amore præuenientem, & amore illius disce non reddere malum promalo, sed vincere in bono malum.

III. Iudas huic malignantium consilio vltro se ingerens, inquit: *Quid vultis mihi dare, & ego eum vobis tradam:* illis constituentibus trigaia argenteos, spopondit se Christum traditurum. Quam id indignum discipulo facinus, quam ignominiosum Magistro? Quis

t. 20.

tantæ iniuriæ æstimet gravitatem? Filius Dei, legislator & doctor supremus, ipsa increata sapientia Patris pretii in æstimabilis, à vilissimo terre filio, ingratissimo discipulo, stupidissimo mancipio venditur inimicis, eius sanguinem iam diu audiissimè sitientibus, impulsore diabolo, ex sordida avaritia, pretio vilissimo triginta argenteorum, quod pro vita serui interempti ab occisore pendi olim solebat.

Quam meritò de hac iniuria conqueritur per Zachariam Prophetam: *Appenderunt mercedem meam triginta argenteos: & per Amos: Vendiderunt iustum Amos 2. pro argento, & pauperem pro calceamento!*

O quanto viliore pretio etiamnum non raro venditur Deus ab ingratis peccatoribus per peccatum mortale pro exiguo lucello, vana gloriola, momentanea delectatiuncula! O quanta isthæc creaturæ in creatorum contumelia! quanta dementia! Compateret filio Dei, dole de tanta eius iniuria, &

similitua & aliorum peccatorum:

Sæpius ipsi illata contumelia.